

Bakalářská práce: Portrét Eleonory z Toleda ve sbírkách Národní galerie v Praze

Jméno a příjmení (studentka): Eva Táborská

Vedoucí práce: PhDr. Martin Zlatohlávek PhD.

Posudek vedoucího práce:

Autorka této bakalářské práce se věnovala jedinému obrazu, portrétu Eleonory z Toleda od Agnola Bronzina v pražské Národní galerii. Obraz ji zaujal jak po stránce výtvarné, tedy jako dílo dvorního medicejského portrétisty z poloviny 16. století, tak i obsahové, znázorňující významnou ženu, která ovlivnila kulturní rozměr Florencie své doby. K vlastnímu předmětu své práce se autorka postupně blíží přes úvodní kapitolu a obligátní přehled literatury, v němž zhodnotila práce jednak o Bronzinovi samotném, zobrazené Eleonoře a vyčerpávajícím způsobem také o samotném pražském obraze. Dalším jejím krokem je nástin života Eleonory z Toleda, kterou popisuje jako „ženu mnoha tváří“, jež podněcovala výtvarníky i literáty z řad svých současníků ve Florencii a Itálii vůbec. Spojení rodu Medici a Toledo pak autorka ilustrovala na velkolepé svatbě Cosima s Eleonorou, která se stala výpravnou festivitou, zaměstnávající mimo jiné i toskánské výtvarníky. Než však dospěla k samotnému pražskému obrazu, věnovala tři kapitoly životu a dílu Agnola Bronzina. Jako zlomové body v jeho životě uvedla jeho školení u Pontorma a potom jeho roli portrétisty na medicejském dvoře. Při rozboru vlastního portrétu zdůraznila soustředěný pohled zobrazené, její oblečení a zvláště šperky, které jsou archivně doloženy jako dar vévody Cosima, jež také skutečně byly nalezeny při průzkumu Eleonořiny hrobky. Pražský obraz pak porovnávala s jinými portréty Eleonory, čímž chtěla dokázat, že jeho autorem je skutečně Bronzino. Vyskytl se totiž názor a autorka ho správně zaznamenala, že pražský obraz je dílem Alessandra Alloriho z konce 60. let 16. století, tedy posmrtným portrétem. V neposlední řadě autorka zmínila provenienci obrazu, estenskou sbírku, Habsburky uloženou na zámku Konopiště a po vzniku Československa zestátněnou a převedenou do Národní galerie v Praze.

Autorka se rozhodla pro téma poněkud obtížné: jeden obraz, ale jeho autorem byl významný florentský manýrista a portrétovaná byla významnou osobností. Zajisté již skutečnost, že většina literatury k těmto tématům je v cizích jazycích, dovršuje obtížnost její práce. Je zřejmé, že ji vedl především její osobní názor a její výrazné zaujetí. Autorka je fascinována Bronzinovým dílem, právě tak ji přitahuje samotná Eleonora z Toleda. Tento přístup ji často „sváděl“ k esejistickému pojetí bakalářské práce. Proto bychom ji mohli vytknout, že řadu skutečností ve svém textu uvádí nezajištěnou dostatečnou odbornou argumentací nebo nezaloženou v odborné literatuře. Od pražského portrétu se ve své práci dostala k dalším velkým tématům, jako život a dílo Bronzina, osobnost Eleonory, její svatba s Cosimem, které však jenom naznačila, a tak „pedantský“ pedagog je v pokušení ji to vyčítat a označovat za chybu. Přesto Eva Táborská prokázala, že téma své práce dovede umělecko-historicky zvládnout, dokáže se vyrovnat z dosavadní literaturou a především umí zformulovat vlastní názor. To jsou důvody proč předloženou práci **doporučuji k obhajobě.**

V Praze ..... dne 29. V. 2007

M. Zlatohlávek
.....
podpis vedoucího bakalářské práce